

Sygn. akt: I 1 C 1223/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017 r. w Gdyni na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.
przeciwko K. W.
o zapłatę

I. Oddala powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. W. kwoty 157,80 zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanego z dokonania przejazdu środkami powszechnego transportu bez uiszczenia stosownej opłaty za przejazd i wymierzenia mu z tego tytułu opłaty dodatkowej. Przejazd ten miał nastąpić w dniu 29 września 2016 r.

/pozew – karty 3-4/

Pozwany nie złożyła odpowiedzi na pozew jak również prawidłowo poinformowany o miejscu i terminie rozprawy nie stawiał się na rozprawę.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą do wydania wyroku zaocznego w sprawie jest zgodnie z art. 339 § 1 kpc nie stawienie się pozwanego na rozprawę albo mimo stawienia się nie branie udziału w czynnościach. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

Zgodnie z art. 230 kpc gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd ***mając na uwadze wyniki całej rozprawy***, może te fakty uznać za przyznane.

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego fakturami na kwoty których dochodzi, charakter umowy jaka łączyła strony, jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponieść na rzecz poprzednika prawnego powoda oraz zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty kwoty takiej jak wskazana w pozwie od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponieść wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego, rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, ale nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwaną nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie gdyż powód nie wykazał by roszczenie faktycznie powstało w stosunku do pozwanego.

Strona powodowa nie załączyła do pozwu żadnych dowodów, które potwierdzałyby jej żądanie pomimo wskazania w pozwie, iż takie dowody posiada i je załącza do tego pisma. Przede wszystkim brak było jakiegokolwiek dowodu, iż miało miejsce zdarzenie w dniu 29 września 2016 r., z którym powód wiąże powstanie zobowiązania. Wśród dowodów załączonych do pozwu powód wskazał protokół z dnia 29 września 2016 r. o nr (...) stwierdzający odebranie przez pozwanego wezwania do opłaty. Brak tego dokumentu powoduje, iż wątpliwość budzi zaistnienie zdarzenia z którym powód wiąże powstanie zobowiązania. Do pozwu został załączony jedynie kserokopie dokumentów związanych z reprezentacją powoda oraz wydruki regulaminu przewozu osób i rzeczy i taryfy stosowanej u przewoźnika.

Celem procesu cywilnego jest urzeczywistnienie normy prawnej obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych. Żeby to urzeczywistnienie w konkretnym przypadku mogło nastąpić, w procesie cywilnym muszą brać udział - jako strony - te podmioty, wobec których zgodnie z prawem materialnym ma być zrealizowana odpowiednia norma prawna. Nie budzi wątpliwości, że tylko ze stosunku prawnego określonego przez prawo materialne płynie uprawnienie konkretnego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi. To szczególne uprawnienie, oceniane z punktu widzenia prawa materialnego, nazywane jest legitymacją procesową. Jeśli zostanie wykazane, że strony są związane prawnomaterialnie z przedmiotem procesu, którym jest roszczenie procesowe, to zostanie wykazana legitymacja procesowa powoda (czynna) i pozwanego (bierna). W przeciwnym razie brak będzie legitymacji procesowej, czy to powoda, czy też pozwanego albo też obu stron. Wprawdzie treść legitymacji powoda i legitymacji pozwanego jest inna, gdyż powód jest uprawniony, a pozwany jest zobowiązany, ale obie

legitymacje zbiegają się do tego samego przedmiotu, który właśnie jest przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia sądu.

Przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda zaś w ocenie sądu powód nie wykazał, by z pozwanym łączył go stosunek zobowiązaniowy wskazany w pozwie.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo na mocy art. 6 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.